

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

■
sídlem ■
zastoupen ■
sídlem ■

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**
sídlem 1. máje 97/25, Liberec

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 5. 2019, č. j. 931476/19/2601-60561-507483, a ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1038096/19/2601-60561-507483,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 1. 7. 2019 se žalobce domáhá zrušení shora označených rozhodnutí žalovaného. Prvním z nich byla žalobci v rámci daňové kontroly stanovena lhůta k vyjádření ke kontrolnímu zjištění správce daně, druhým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti o prodloužení lhůty, kterou však žalobce dle svého tvrzení vůbec nepodal. Žalobce napadl uvedená rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) s tím, že pokud by soud neměl za to, že věc lze projednat na podkladě žaloby proti rozhodnutí, měla by být označená rozhodnutí eventuálně posouzena jako nezákonné zásahy ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.
2. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále

jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

3. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
4. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
5. Podle § 46 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže
 - a) soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat,
 - b) návrh byl podán předčasně nebo opožděně,
 - c) návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou,
 - d) návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
6. Podle § 82 s. ř. s., každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Napadené správní akty žalovaného jsou bezpochyby správními rozhodnutími vydanými dle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, nikoli jinými úkony správce daně. Takovému závěru svědčí jak jejich obsah, tak formální označení. V tomto ohledu se soud ztotožňuje s žalobcem, který podanou žalobu koncipoval primárně jako žalobu proti rozhodnutím žalovaného. Pakliže se jedná o správní rozhodnutí, je třeba se zabývat jejich povahou, neboť ne všechna správní rozhodnutí jsou ve správním soudnictví přezkoumatelná.
8. Soud dospěl k závěru, že oběma napadenými rozhodnutími se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2015, č. j. 4 As 137/2015-46, uvedl, že: „Ačkoliv soudní řád správní ani správní řád blíže nespecifikují, co se rozumí pod pojmem „úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem“, soudní praxe se ustálila na výkladu, že se jedná o úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, která zakládá hmotné právo, ale zasáhl jen do práv daných pro vlastní vedení řízení.“
9. Právě o takový případ se jedná v dané věci, neboť ani stanovením lhůty k procesnímu úkonu žalobce, ani neprodloužením této lhůty nebyla jakkoli dotčena

hmotná práva žalobce, jichž se týká vedená daňová kontrola, v souvislosti s níž byla obě rozhodnutí vydána. Rozhodnutí zasahují pouze do práv daných žalobci pro vlastní vedení řízení. Nabízí se ostatně, že daňová kontrola směřuje k následnému vydání rozhodnutí v nalézacím daňovém řízení, jemuž se bude žalobce oprávněn bránit opravným prostředkem, případně následně i žalobou ve správním soudnictví. V rámci takové obrany pak bude mít žalobce možnost namítat i vady předchozího postupu správního orgánu.

10. Obě napadená rozhodnutí jsou tedy vyloučena z přezkumu podle § 70 písm. c) s. ř. s., žaloba proti nim je nepřípustná dle § 68 písm. e) s. ř. s., a je proto třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
11. V případě druhého napadeného rozhodnutí ze dne 27. 6. 2019 by nad rámec uvedeného bylo možno hovořit i o tom, že návrh byl podán osobou zjevně neoprávněnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žaloba proti tomuto rozhodnutí by na první pohled nemohla být důvodná s ohledem na žalobní tvrzení, kdy dle žalobce nebyla podána žádná žádost o prodloužení lhůty, přičemž žalovaný pouze rozhodl o zamítnutí této, dle jeho úvahy podané žádosti. Žalobce se tedy dle jeho vlastního tvrzení po žalovaném nedomáhal prodloužení lhůty a žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci prodloužení lhůty nepřiznal. Takovým postupem nemohlo být zasaženo do veřejných subjektivních práv žalobce.
12. Pokud jde o žalobcův eventuální návrh, aby předmětná rozhodnutí byla posouzena jako nezákonné zásahy žalovaného, lze připomenout, že Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95, uvedl, že: „*Prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení.*“
13. Výše bylo popsáno, že napadené správní akty jsou správními rozhodnutími, byť procesní povahy. Nejedná se tedy o jiné úkony správního orgánu, jak je vymezuje § 82 s. ř. s., tedy zásahy, pokyny či donucení, které nejsou rozhodnutími. Skutečnost, že napadená rozhodnutí jsou vyloučena z přezkumu podle § 70 písm. c) s. ř. s., neznamená, že je lze prohlásit za nezákonné zásahy. Tím by bylo docíleno popření smyslu kompetenční výluky dle § 70 písm. c) s. ř. s., která by se tak prakticky neuplatnila. Shora již bylo naznačeno, že možnost případné následné obrany žalobce proti jím označeným procesním pochybením není rozhodnutím soudu popřena.
14. V daném případě je třeba uplatnit citovaný závěr posledně uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ohledně přezkumu dílčích procesních úkonů správního orgánu na podkladě zásahové žaloby. Dle názoru soudu je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze zásahem ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v § 82 s. ř. s. I v případě posouzení žaloby jako žaloby na ochranu před nezákonnými zásahy jsou tedy splněny podmínky pro odmítnutí žaloby, a to podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Chybí totiž podmínka řízení spočívající v přijatelném tvrzení nezákonného zásahu (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160).

15. S ohledem na shora uvedené soud podanou žalobu odmítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Žaloba byla odmítnuta, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 1. srpna 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu